

Şimşek Parıltısında Çektim Bu Fotoğrafı ve Sana İmzaladım

◆ Bahaettin Karakoç

Ortalık tenhalaştı, meydan yağmura kaldı
Bulutlar alçaldıkça dağları efkâr aldı
Suları boşaltıyor sanki yüzlerce savak
Sanki olup bitenler bir anlık bir masaldı
Serinliği emiyor akkavak, ince kavak

Postacı tez buluyor adresi özelleri
Silip süpürmüş rüzgâr yoldaki gazelleri
Bir ücret beklemeden doldurmuş çukurlara
Her kaside öpmeden geçmiyor güzelleri
Perhizi bırakmaya yanaşmıyor fukara

Bir yorgun süvaridir yaşadığımız zaman
Işığa bakamıyor gözlerini ovmadan
Felsefe sözlüğümde yorgunluğun adı yok
Öteki teper gelir berikini savmadan
Kendine cenkleşmenin kokusu yok, tadı yok

Ey gönlümün akışı, şiddetlenme, orda dur
Bir çalımın Kıpçak'tır bir çalımınsa Uygur
Hız kesmeye gerek yok suları bulatmakla
Sevgi ne hendek dinler ne zindan ne de bir sur
Gönül hep posta koyar ipliği çürük akla

Ey yârim, yağmur kuşum, derinlikli destanım
Yüreğimin gürlüğü bağım, bahçem bostanım
Kanım kanını tutar hemen hemhâl olurum
Dünyayı umursamam, yalnız senin hastanım
Sana köprü olurum, sana sandal olurum

Ey cinim, çık dağlara, kayaları yuvarla
Çağı yeniden yoğur dağlara yağın karla
Islığıyla bileğler dişlerini her yılan
Seller altında kaldı çeltikler tarla tarla
Yalanan bir çakaldır sicili bozuk yalan

Tüylerini kabartmış suskun bakar serçeler
Şimşek parıltıları sanki camları deler
Dört nala koşar atlar kılcal damarlarımda
Son bir kez horoz öter, son bir kez oğlak meler
Her ses içimi oyar düştükçe damla damla

Şakır şakır su döker değirmenin oluğu
Burcu burcu gül kokar sevenlerin soluğu
Duygu yoğunluğunun, düşünce aklığının
Nerede görülmüştür yaralısı, uluğu
Elbette farkındadır çorak çoraklığının

Ey sevgili böyle kal, değiştirme pozunu
Silkele yüreğime yüreğinin tozunu
Bu fotoğraf başkadır, nereden bakarsan bak
Dengede tutan sensin kantarın topuzunu
Ey ebruli karanfil, beyaz gül, kızıl zambak